

mener man paa den anden Side, at en Frist af 6 Maaneder er tilstrækkelig. For de efterlattedes Vedkommende bør en tilsvarende Frist af 6 Maaneder regnes fra paagældendes Dødsfald.

Til § 8.

Svarer til Udvalgets Forslags § 32 — som man har fundet det rettest at optage i Forbindelse med Bestemmelsen om Anmeldelse af Ulykkes- og Sygdomstilfælde — samt til § 47 i Ulykkesforsikringsloven af 1933.

Til § 9—11.

I Stedet for Udvalgets Forslags §§ 7 og 8, der, jfr. Bemærkningerne, i Realiteten svarer til §§ 46, 47 og 48 i Ulykkesforsikringsloven af 14. Juli 1927, har man optaget de i nærværende Forslags §§ 9—11 indeholdte Bestemmelser for at tilvejebringe Overensstemmelse med de i Ulykkesforsikringsloven af 1933 §§ 48—50 optagne tilsvarende Bestemmelser.

Den i Udvalgets Forslags § 7, sidste Stk., indeholdte, til den nugældende Invalideforsørgelseslovs § 25 svarende Bestemmelse, hvorefter enhver offentlig og kommunal Tjenestemand har uden Betaling at meddele de Oplysninger, Attester og Dokumenter, som i forekommende Tilfælde maatte forlanges af Arbejderforsikrings-Raadet, har man ment det rettest at lade udgaa, da en saadan Bestemmelse ikke findes hverken i Ulykkesforsikringsloven af 1933 eller i den tidligere gældende Ulykkesforsikringslov, hvilket sidste ikke har givet Anledning til Vanskeligheder med Hensyn til Fremskaffelse af de omtalte Oplysninger m. v. uden Betaling.

Til § 12.

Svarer til Udvalgets Forslags § 9, idet Bestemmelsen dog er formuleret i Overensstemmelse med § 6 i Ulykkesforsikringsloven af 1933.

Til § 13.

Svarer til Udvalgets Forslags § 10, jfr. Bemærkningerne hertil.

Til § 14.

Svarer til Udvalgets Forslags § 11, jfr. Bemærkningerne hertil, idet der dog i Stk. 1 i Opregningen af Hjælpemidler er foretaget en Tilføjelse om Sygevogne for at tilvejebringe Overensstemmelse med den hertil svarende Bestemmelse i § 21, Stk. 1, i Ulykkesforsikringsloven af 1933.

Udvalget har foreslaet, at den Sygekasse, hvoraf paagældende er Medlem, kan overtage den Sygebehandling, der skal ydes af Direktoratet, mod Refusion af de hermed forbundne Udgifter. Ministeriet finder det imidlertid mest hensigtsmæssigt, at denne Sygebehandling i Almindelighed overlades vedkommende Sygekasse, der med sin almindelige Erfaring paa dette Omraade og sit Kendskab til paagældende Medlem normalt bedst vil kunne drage Omsorg for den rette Behandling af det foreliggende Tilfælde, og man foreslaar derfor, at det fastsættes, at en Sygekasse (Sygeforening) ikke blot kan, men er forpligtet til efter Direktoratets nærmere Anvisning at overtage Sygebehandlingen af et Medlem mod Refusion af de hermed forbundne Udgifter.

Til § 15.

Svarer til Udvalgets Forslags § 12, der i Realiteten svarer til § 22 i Ulykkesforsikringsloven af 1933.

Til § 16.

Svarer til Udvalgets Forslags § 13, jfr. Bemærkningerne hertil, og § 25 i Ulykkesforsikringsloven af 1933. Som det fremgaar af Udvalgets Bemærkninger, har Udvalget under Hensyn til, at det i nærværende Forslag drejer sig om Paadragelse af Invaliditet under tvungen Tjeneste, foreslaet Dagpengene fastsat til 80 pCt. af Daglønnen i Stedet for som i den dagældende Ulykkesforsikringslov til $\frac{2}{3}$ af Dagpengene. Da Dagpengene imidlertid ved § 25 i Ulykkesforsikringsloven af 1933 er fastsat til kun $\frac{3}{5}$ af Daglønnen, har man ment at burde foretage en tilsvarende Nedsættelse af de af Udvalget foreslaede 80 pCt. til 75 pCt. af Daglønnen, hvorved man ogsaa har taget i Betragtning, at en Fastsættelse af Dagpengene til en saadan Størrelse, at Dagpengene i for høj Grad nærmer sig den fulde Erstatning, i betænkelig Grad kan svække paagældendes Interesse i atter at blive arbejdsdygtig og opnaa den normale Arbejdsfortjeneste.

Til § 17.

Svarer til Udvalgets Forslags § 14, jfr. Bemærkningerne hertil.

Til § 18.

Svarer til Udvalgets Forslag § 15 og § 26 i Ulykkesforsikringsloven af 1933.

Til § 19.

Svarer til Udvalgets Forslag § 16 og § 27 i Ulykkesforsikringsloven af 1933.